

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.253/2023/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2024. február 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társa ellen indult büntető ügyben az ügyészség, vádlott2 II. r. vádlott és védője másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. május 30. napján kihirdetett 29.Bf.5774/2022/42. számú ítéletét vádlott2 II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a II. r. tényleges tartózkodási helye: Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2021. szeptember 21. napján kihirdetett 15.B.30.667/2020/90. számú ítéletében vádlott1 I.r. vádlottat és vádlott2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntetében [Btk.368. § (1) és (2) bekezdés b) pont], melyet az I.r. vádlott bűnsegédként követett el. Ezért vádlott1 I. r. vádlottat 3 év 8 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra, míg vádlott2 II. r. vádlottat 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát mindkét vádlott esetében börtönben határozta meg azzal, hogy a vádlottak legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította és rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség mindkét vádlott terhére, téves minősítés miatt, a vádlottak bűnösségének felfegyverkezve elkövetett rablás büntetében és felfegyverkezve elkövetett önbíráskodás büntetetének kísérletében történő megállapítása és

a velük szemben kiszabott szabadságvesztés továbbá közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében, a vádlottak és védőik téves minősítés miatt és a büntetés enyhítését célzóan jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Főügyészség Bfel.4228/2020/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. május 24. napján tartott tárgyalás alapján meghozott és 2023. május 30. napján kihirdetett 29.Bf.5774/2022/42. számú ítéletében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.30.667/2020/90. számú ítéletét mindkét vádlott tekintetében megváltoztatta. vádlott1 I.r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett rablás büntettének [Btk. 365. § (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont], vádlott2 II. r. vádlott vagyoni elleni erőszakos bűncselekményét rablás büntettének [Btk. 365. § (2) bekezdés (3) bekezdés b) pont] minősítette, ezen túlmenően a II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki magánlaksértés büntetében [Btk. 221. § (2) bekezdés c) pont (3) bekezdés b) pont] is. Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette, végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette, a próbaidő tartamára pártfogó felügyeletét elrendelte, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést a szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetére tekintette irányadónak. vádlott2 II. r. vádlott büntetését halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Pontosította a vádlottak által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időre és annak beszámításra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseket, határozott a bűnjelekről, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét vádlott2 személyazonosító okmánya számának helyesbítése mellett mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

[5] A másodfokú bíróság ítéletével szemben a másodfellebbezés lehetőségét vádlott2 II. r. vádlott vonatkozásában biztosította, melyre figyelemmel a tárgyaláson jelenlévő ügyész vádlott2 II. r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása miatt, a II. r. vádlott és védője a magánlaksértés büntetése tekintetében felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért fellebbezést jelentett be.

[6] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29.Bf.5774/2022/42. számú ítélete vádlott1 I.r. vádlott esetében 2023. május 30. napján jogerőre emelkedett.

[7] A Fővárosi Főügyészség másodfellebbezése Bfel.4228/2020/5. számú írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság vádlott2 II. r. vádlott esetében eltúlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak, a megbánásának és annak, hogy időközben rendezni próbálta az életét. A terhelt büntetett előéletére, arra, hogy több eljárás is indult ellene, a gátlástalan és kitartó elkövetésre, a bűnösségi kör bővülésére és a halmazati büntetés kiszabására figyelemmel a büntetés súlyosítását tartotta indokoltnak.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.549/2022/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a perrendi szabályokat mind az első-, mind a másodfokú bíróság alapvetően megtartotta. A kerületi bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével alappal vetette el a terhelti védekezést, s

tulajdonított jelentőséget a sértetti vallomásnak. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének kismértékű részbeni megalapozatlanságát indokoltan küszöbölte ki. A személyi körülmények körében tett ítéleti megállapítások ugyanakkor a II.r vádlott másodfokú eljárásban tett nyilatkozata alapján kiegészítésre szorulnak. A másodfokú bíróság által pontosított tényállást a harmadfokú eljárásban irányadónak tartotta. Álláspontja szerint mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Az irányadó tényállásból a II. r. vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű. Helyesen észlelte a másodfokú bíróság, hogy a vádbeli tényállás olyan cselekményt is tartalmaz, mely az elsőfokú bíróság által nem került elbírálására, az ahhoz szükséges magánindítványt beszerezte. A cselekményeket törvényesen minősítette. A büntetés kiszabása körében az enyhítő körülményeket azonban kiegészítendőnek tartotta azzal, hogy vádlott2 két gyermek édesapja, mindkét gyermeke tartásáról gondoskodik. Ugyanakkor a másodfokú ügyészi fellebbezés indokolásában írtakat fenntartva, e kiegészítés ellenére is a büntetés súlyosítását tartotta indokoltnak utalva arra, hogy a II.r .vádlott több büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg újabb bűncselekményeit, cselekménye az elkövetés módjára is figyelemmel a ház lakóközösségének megbotrántkoztatására is alkalmas lehetett volna. Az időmúlást is értékelve a középérték alatti, de a törvényi minimumot jelentősebben meghaladó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását tartotta indokoltnak. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a személyi rész pontosítását követően a Fővárosi Törvényszék 29.Bf.5774/2022/42. számú ítéletét II. vádlott vonatkozásában a büntetést kiszabó részében változtassa meg, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[9] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában kiemelte, hogy álláspontja szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok téves értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy védence a magánlaksértés büntettét is elkövette. Előadta továbbá, hogy a büntetés kiszabása során az enyhítő körülmények – különös tekintettel azt időmúlásra – nem kerültek kellő súllyal értékelésre és felhívta a figyelmet arra, hogy védencének időközben kiskorú gyermeke született, mellyel az enyhítő körülmények száma tovább bővült. Mindezek alapján indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság vádlott2 II. r. vádlottat a magánlaksértés büntette alól mentse fel, továbbá a vele szemben kiszabott büntetést jelentősen enyhítse.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az ügyészség, vádlott2 II. r. vádlott és védője másodfellebbezését a Be. 620. §-ában írtakra figyelemmel nyilvános ülésen bírálta el.

[11] vádlott2 II. r. vádlott a harmadfokú nyilvános ülésen személyi körülményeiről nyilatkozott, utalva arra, hogy 2020-tól a 2023. októberében történt letartóztatásáig teljes munkaidőben karbantartóként dolgozott a Kft1-nél, melyből átlagosan 200.000 – 300.000 forint jövedelemre tett szert. Élettársa vádlott1 I.r. vádlott, akivel egy háztartásban nevelik 2 éves, valamint a három hónapos közös kiskorú gyermekeiket. Az előző kapcsolatából származó harmadik kiskorú gyermekéről tartásdíj fizetésével gondoskodik. Élettársa a gyermekekkel otthon van, lakásuk a vádlott hozzátartozója által bérelt önkormányzati lakás, ahol idős szülőjével, annak szellemi/testi fogyatékos fiával, élettársával és a két gyermekkel élnek. Családja tartásán túl fogyatékos hozzátartozója gondozásában, ellátásában is jelentős szerepet vállalt. Védője az újabb gyermek születéséről születési anyakönyvi kivonatot mutatott be.

[12] A harmadfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványával egyezően szólalt fel.

[13] A védő perbeszédében a magánlaksértés büntette kapcsán a magánindítvány elkésztségének vizsgálatát, a minősítés törvényességének ellenőrzését kérte, melyeken túlmenően védence megváltozott életvitelére és személyiségére, további gyermeke születésére, fogyatékos hozzátartozója gondozására, valamint vádlott² megváltozott életvezetésére figyelemmel méltányosabb, enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt, akár a fele rész letöltése utáni szabadulás lehetőségének biztosítása mellett.

[14] A másodfellebbezéseket a harmadfokú bíróság nem találta alaposnak.

[15] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint az ügyben harmadfokú eljárásnak helye van-e, illetve a bejelentett másodfellebbezések joghatályosak-e.

[16] A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén.

[17] A Be. 615. § (2) bekezdés c) pontja értelmében ellentétes döntés az is, ha a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

[18] A Be. 615. § (3) bekezdés szerint a fellebbezés az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[19] A jelen ügyben megállapítható, hogy a másodfokú bíróság vádlott² II. r. vádlott további bűnösségét a vádiratot benyújtó Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség által a vádirati tényállás részévé tett, azonban a vádhatóság és a kerületi bíróság által jogi értékelés nélkül hagyott, a II. r. vádlott terhére rótt vagyon elleni erőszakos bűncselekmény alapját képező cselekménytől eltérő cselekménnyel megvalósított bűncselekményben – a Btk. 221. § (2) bekezdés és (3) bekezdés b) pont szerinti magánlaksértés büntetében – is megállapította, ezzel a másodfellebbezés lehetősége a Be. 615. § (3) bekezdés c) pontja alapján megnyílt.

[20] A magánlaksértés büntetében felmentést, illetve másodlagosan enyhítést célzó védelmi, ahogyan a súlyosítás célzó ügyészi fellebbezések a Be. 615. § (3) bekezdés a) és b) pontjában írtak szerint az ellentétes döntést, illetve másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezik, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A másodfellebbezések a Be. 616. § a), b) illetve c) pontja alapján kivétel nélkül jogosulttól származók és – mint a másodfokú bíróság

ítéletének kihirdetését követően nyomban bejelentettek – a Be. 589. §-ára figyelemmel, a Be. 582. § (1) bekezdése szerint határidőben előterjesztettek.

[21] Az ügyészség, valamint a II. r. vádlott és védője fentiek szerint joghatályos másodfellebbezése alapján a harmadfokú eljárás lehetősége megnyílt.

[22] A harmadfokú felülbírálat terjedelmét a Be. 618. §-a határozza meg. A Be. 618. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[23] A magánlaksértés büntette esetében felmentést, illetve a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését célzó védelmi, valamint a II. r. vádlott büntetésének súlyosítását célzó ügyészi fellebbezésre figyelemmel a harmadfokú felülbírálat terjedelme kapcsán arra szükséges még utalni, hogy a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja alapján a harmadfokú bíróság az ítélet fellebbezéssel nem érintett – a II. r. vádlott terhén megállapított magánlaksértés büntettén és ezzel összefüggésben a vele szemben kiszabott büntetésen kívül eső, de a II. r. vádlottat érintő – része tekintetében is felülbírálta a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában meghatározottakat, azaz e körben is vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, melyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése, továbbá a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést.

[24] A Be. 618. § (2) szerint a harmadfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[25] A felülbírálat tárgya értelemszerűen és főszabályként először az eljárási szabályok – azon belül a feltétlen, majd az ún. relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok – megtartása, ezt követően pedig az ellentétes döntéssel érintett tényállás megalapozottságának vizsgálata.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel elvégzett vizsgálat alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem valósult meg a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában hivatkozott, a Be. 607. § (1), 608. § (1) és 609. § (1) bekezdésében rögzített hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ilyenre a harmadfokú eljárásban a felek sem hivatkoztak. A kerületi bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének is, számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékot és miért fogadott el, másokat mely okból vetett el, következtetései mind kiindulási alapjukat, mind eredményüket tekintve nyomon követhetők, ellenőrizhetők.

[27] A másodfokú bíróság ugyancsak a perrendi szabályok megtartásával járt el. A Be. 625. §-a részletesen szabályozza azokat az eseteket, amikor a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére sor kerülhet. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság

eljárása során nem vétett abszolút eljárási szabálysértést, nem sértette meg a súlyosítási tilalmat és a másodfokú ítélet ki nem küszöbölhető megalapozatlanságban sem szenved, ezért a hatályon kívül helyezésre e körben sem volt törvényes ok. Itt kell utalni arra, hogy a másodfokú bíróság azzal, hogy a vádlott bűnösségét olyan további bűncselekményben is megállapította, melynek jogi értékelését mind a vádhatóság, mind a kerületi bíróság elmulasztotta, nem sértette a Be. 6. §-ában rögzített, a vádelvből következő rendelkezéseket, különös figyelemmel arra is, hogy a II. r. vádlott ennek alapját képező cselekményét a bírósági eljárás alapját képező vádirat is maradéktalanul rögzítette. A törvényszék ezért a vád keretein túl nem terjeszkedett, a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről döntött és e körben is olyan cselekményt bíralt el, amelyet a vád tartalmazott. A másodfokú ítélet [15] bekezdésében rögzített, a magánindítvány pótolhatóságával összefüggésben kifejtett, a következetes bírói gyakorlatot is tükröző eseti döntésekre utalásokat sem nélkülöző, kifogástalan érvelése maradéktalanul helytálló. A Fővárosi Törvényszék magánindítványra jogosult sértetthez intézett felhívásának közlésére és a sértettl sértett magánindítványának előterjesztésére vonatkozó, a másodfokú ítélet [16] bekezdésében rögzített adatok a másodfokú iratok 32-33.sz. alatti iratok tartalmának megfelelnek, a sértett felhívástól számított három napon belül előterjesztett magánindítványa a Be. 378. § (3) és (4) bekezdése szerint joghatályos. Az eljárás megszüntetésének a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontjában írt oka a II. r. vádlott által sértettl sértett sérelmére megvalósított magánlaksértés büntette vonatkozásában nem áll fenn.

[28] Az érdemi harmadfokú felülbírálatnak – csakúgy mint a másodfokú felülbírálatnak – ekként perjogi akadálya nem volt.

[29] Az ítéltábla a vádlott2 II. r. vádlott személyi körülményeivel összefüggő megállapításokat a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség erre irányuló indítványát osztva, a II. r. vádlott eljárás során tett, illetve a harmadfokú nyilvános ülésen kiegészített nyilatkozatai, a védője által a harmadfokú nyilvános ülésen bemutatott születési anyakönyvi kivonat jegyzőkönyvben rögzített adatai, továbbá a bűnügyi nyilvántartás tényei alapján azzal egészíti ki, hogy: 2020. évtől a 2023. év októberében más ügyben történt letartóztatásáig a Kft1. alkalmazásában dolgozott karbantartóként, melyből havonta 200.000 – 300.000 forint jövedelemre tett szert. Jelenleg jövedelemmel nem rendelkezik, vagyontalan, bűnügyi költség tartozás terheli. vádlott1zel él élettársi kapcsolatban, három éves, valamint két hónapos közös kiskorú gyermeküket a vádlott hozzátartozójának önkormányzati bérlakásban nevelik, előző kapcsolatából származó kiskorú gyermeke tartásáról és szellemi fogyatékosága miatt gondozásra szoruló velük élő hozzátartozójáról, továbbá a gyermekekkel otthon lévő és így jövedelemmel nem rendelkező élettársáról is gondoskodik.

[30] A másodfokú ítélet [34] bekezdésének 5. pontjában rögzített, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.Bpk.60.236/2020/3. számú határozatának kelte 2020. február 25. napja, jogerőre emelkedésének időpontja 2021. január 11. napja.

[31] Időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. január 17. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.5842/2023/17. számú határozatával 2023. november 16. napján jogerőre emelkedett 9.B.20.162/2021/63. számú ítéletével a 2018. június 6. napján elkövetett, a Btk. 164. § (3) bekezdése szerint minősülő súlyos testi sértés büntette, a Btk. 221. § (1) bekezdésébe ütköző magánlaksértés vétsége, valamint a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége miatt

8 hónap – végrehajtásában 1 év 6 hónapi próbaidőre felfüggesztett – börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

[32] A BRFK XIV. Kerületi Rendőrkapitányságon 3044/2023.bü. számon indult büntetőügyben 2023. október 26. napján a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt gyanúsítottként vonták felelősségre. A megalapozott gyanú tárgyát képező bűncselekmény elkövetésének ideje 2023. október 25. napja. vádlott² II. r. vádlott ezen időponttól kezdődően jelenleg is, ebben az ügyben van előzetes fogvatartásban.

[33] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A hivatkozott 619. § (2) bekezdése szerint a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak, ugyanakkor a Be. 619. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság

a) a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti,

b) a másodfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének vagy részbeni megszüntetésének van helye.

A Be. 619. § (4) bekezdése szerint a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében a harmadfokú bíróság nem vizsgálja a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapítja.

[34] E szabályozásból következik, hogy

-a harmadfokú felülbírálat során megalapozottsági vizsgálatra kizárólag a fellebbezésben sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggésben kerülhet sor,

-az esetleges megalapozatlansági hibák csak az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés útján orvosolhatók, továbbá

-eltérő tényállás megállapítása – a Be. 619. § (3a) bekezdésében írt eseten kívül – csak akkor lehetséges, ha a vádlott felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének lenne helye.

[35] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a II. r. vádlott terhére rótt magánlaksértés büntetével összefüggő ellentétes döntéssel érintett tényállásrészrel

kapcsolatban – melyet az elsőfokú bíróság érdemben a vádirati tényállással egyezően állapított meg – megalapozatlansági hibát nem észlelt. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint azonban e tényállásrész a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mert nem tartalmazza sértettl sértett elsőfokú bíróság által is elfogadott, az elsőfokú ítélet indokolás 5. oldalának 5. bekezdésében hivatkozott vallomásában szereplő tény, miszerint a sértett már a lakáshoz történt első visszatérésekor felszólította a vádlottakat a távozásra, továbbá tévesen rögzíti, hogy a sértett ezt követő elkergetése után harmadszor tért vissza a lakásához, az ugyanis helyes ténybeli következtetéssel megállapíthatóan a második alkalom volt.

[36] A tényállás az ügyiratok tartalma, így sértettl sértett nyomozás során tanúként tett és a bírósági eljárás során is fenntartott vallomása (2019. április 30. napján tanúként tett vallomásáról készült jkv. 4.o) alapján kiegészíthető, illetve helyes ténybeli következtetés alapján javítható, az Be. 593. § (5) bekezdése szerint eltérő tényállás megállapításához nem vezet, így a harmadfokú felülbírálat során orvosolható.

[37] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítélet negyedik oldala első bekezdésének negyedik mondatát kiegészíti és akként rögzíti, hogy: „sértettl sértett az első emeletre lefutva ott több lakásba bekopogott, hogy segítséget kérjen, azonban mivel ez eredménytelen maradt, visszatért a lakáshoz és a vádlottakat a lakás elhagyására szólította fel.” A negyedik oldal hatodik mondatának első mondatrészét helyesbíti és akként rögzíti, hogy: „sértettl másodszor is visszatért a lakáshoz...”

[38] A tényállás e kiegészítéssel és helyesbitéssel már megalapozott, ekként a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

[39] A Pesti Központi Kerületi Bíróság ítélete 10-11. oldalán részletesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és ellenőrizhető módon adott számot arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékot és miért fogadott vagy vetett el. Bizonyítékértékelő tevékenysége teljeskörű, azzal szemben alapos kifogás a harmadfokú bíróság álláspontja szerint sem támasztható. E körben konkrétumot a felmentést célzó védelmi fellebbezések sem tartalmaztak, azok valójában az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének eredményét támadták, így – az érdemben megalapozott tényállás mellett – a Be. 617. §-ára figyelemmel alkalmazandó Be.593. § (2) bekezdése utolsó mondatában rögzítettek szerint eredményre a harmadfokú eljárásban sem vezethettek.

[40] Az irányadó tényállásból az első- és másodfokú bíróság valamennyi cselekményt érintően okszerűen következtetett vádlott2 II. r. vádlott bűnösségére.

[41] A harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék jogi minősítés körében kialakított álláspontját maradéktalanul osztotta. A másodfokú bíróság ítélete [38]-[50] bekezdésében példás alapossággal, kiemelkedő szakmai színvonalon, a felek érveire részletesen kitérve, irányadó eseti döntésekkel alátámasztva, kiegészítést nem igénylő módon fejtette ki, hogy a II. r. vádlott cselekménye miért minősítendő a Btk. 365. § (2) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő rablás büntetteként és – az addig értékelés nélkül hagyott részében – a Btk. 221. § (2) bekezdés c) pontjába ütköző és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő magánlaksértés büntetteként.

[42] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[43] A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is. Amint arra az 56/2007. BK. vélemény is rámutatott a büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[44] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket csaknem hiánytalanul feltárta. Az enyhítő körülmények körében a büntetett előélet mellett sem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy vádlott² az elkövetéskor a 21. életévét még nem töltötte be, azaz kialakulatlan személyiségű, megfontolatlanul cselekvő fiatal felnőtt volt. Az élettársával közös háztartásban nevelik két közös kiskorú gyermeküket, emellett külön háztartásban élő harmadik kiskorú gyermekéről, továbbá rászoruló hozzátartozójáról is gondoskodik. 2020. évtől 2023. októberében történt letartóztatásáig ugyanazon a cégnél dolgozott munkaviszonyban, ez időtől vagyon elleni, vagy anyagi haszon szerzését célzó bűncselekmény miatt ellene eljárás nem indult. Mindezek igazolják a másodfokú bíróság azon álláspontját, hogy a II. r. vádlott esetében az élete rendezésére való szándék és törekvés igazolható, mely a súlyosító körülmények – büntetett előélet, több büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés, kitartó szándék – és a büntetés másodfokú bíróság által is hivatkozott halmazati jellege ellenére, az immár öt éves időmúlás mellett nem tesznek szükségessé a különös részi törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztésnél hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását, ahogyan nem indokolt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése sem. A feltárt súlyosító körülmények mellett ugyanakkor nincs alap a Btk. 82. §-a alkalmazására sem, nem állítható ugyanis, hogy a kiszabható büntetési tétel legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne. E következtetést a vádlottal szemben 2023. októberében indult újabb büntetőeljárás ténye csak megerősíti. A bűncselekmények jellege, a vádlott előélete mellett a kedvező személyi körülményekre figyelemmel sem kerülhetett sor a Btk. 38.§ (3) bekezdésének alkalmazásával arról történő rendelkezésre, hogy a vádlott a szabadságvesztés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható legyen. Mindezek alapján a harmadfokú bíróság sem az ügyészség súlyosítást célzó, sem a védelem enyhítésre irányuló másodfellebbezését alaposnak nem találta.

[45] Az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a bűnjelekre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozóan – hiánytalanok, az ügyiratok tartalmával összhangban állók és a megjelölt jogszabályhelyek szerint törvényesek.

[46] Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét – a Be. 620. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen eljárva - a Be. 623. § alapján helybenhagyta azzal, hogy a más ügyben letartóztatásban lévő vádlott2 II. r. vádlott fogvatartásának helyét, mint tényleges tartózkodási helyét a személyi adatok körében feltüntette.

[47] A határozat a Be. 617. § alapján alkalmazandó Be. 605. § (4) bekezdés értelmében a helybenhagyás indokait röviden tartalmazza.

[48] A harmadfokú bíróság végzése ellen a Be. 458. § (3) bekezdésre figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2024. február 7.

dr. Szalai Géza s.k. dr. Sárecz Szabina Martina s.k. dr. Lőrinczy Attila István s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.30.667/2020/90. számú ítélete a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29.Bf.5774/2022/42. számú ítéletében írt változtatással a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.253/2023/19. számú végzése folytán 2024. február 7. napján vádlott2 II. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. február 7.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke